Ближче головоньку... Любий мій, спи...
Завтра ми підемо вдвох у степи.
Пташка співає там, бджілка гуде,
Батечко рідний, далекий нас жде.

Сядемо в полі ми втрьох на межі...
"Батечку рідний, нам все розкажи:
Де ти в дорозі так довго барився,
Де ти так в чистім степу закурився?"

Спи, моя біла пушинко легка,
Дам я сьогодні тобі молока.
нову тече воно в грудях моїх.
Пий, моя пташко, бо пити не гріх.

І полилось, потекло по щоці...
Пий, це малина в моїм молоці.
Це я вишневого соку влила,
Щоб моя зірка рожева була.

Сил не стає... Ось де лихо-біда.
З ким же лишишся ти, квітко бліда?
Як же без мене ти будеш рости,
Хто тебе стане у люди вести?

В кого заснеш ти на теплім плечі.
Хто тебе вкриє рядном уночі?
Ні, я на муки тебе не віддам,
В лісі не кину голодним вовкам!

Мій ти! Не бійсь! Притулися і спи.
Вранці ми підем туди, у степи...
Пташка співає там, бджілка гуде,
Батечко рідний на конику жде.